

15 Juli 1916.

No. 14.

21e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

☐	Voorgeslachten kwijnden henen,	't Stof door d' eeuwen saamgelezen,	☐
☐	En wij bloelen op hun graf.	Houdt hetzelfde graf bewaard.	☐
☐	Ras zal 't nakroost ons beweenen,	Bulten U, o Eeuwig Wezen,	☐
☐	't Menschdom valt als blad'ren af.	Ach, wat was de mensch op aard'!	☐

HOLLANDERS OP EEN HISTORISCHE HOOGTE.

Wie de „Korte Geschiedenis” openslaat op bladzij 130, kan daar in verband met de aanvangsbeziggheden der eerste Utah-pioniers in het Zoutmeerdal, onder anderen het volgende lezen:

„De hooge berg ten noorden van de nederzetting werd beklommen, en zijn top Ensign Peak (Banierpiek) genoemd, omdat hij een geschikte plaats vormde om een banier op te richten tot de natiën.”

Tegen den avond van den dertigsten Mei (Decoratie- of Kerkhofdag) bevond zich een honderdtal Hollanders, jong en oud, op dezen historischen kruin. Het werd niet bekend gemaakt wie het plannetje ontworpen had, maar dat doet er ook niet toe. Onderweg — het is een stevige klautering — was menigeen hem of haar misschien niet zoo gunstig gezind, maar eenmaal boven werd alle inspanning en vermoeienis vergeten bij het bewonderen van het eenig-mooie schouwspel, dat de vallei van dat verheven kijkpunt aanbiedt.

Terwijl ik bergopwaarts klauter, zijn de meesten reeds boven. Nietig, heel nietig lijken ze . . . een handjevol . . . Achter mij komen kleine groepjes, ver van elkaar. En dicht bij het doel zijn anderen. Hoe langzaam vorderen ze . . .

Wanneer ik stijg naar den Banierpiek-top,
(’k Doe ’t menigmaal) gedenk ik Utah’s stichters,
Die één van geest, als door één harteklop
Naar ’t doel gestuwd, hier wrochten eens: verrichters

Van wonderdaân. Bij ’t klimmen hooger-op
Bedenk ik dat wegbaners en verlichters
Bergopwaarts zijn gegaan met zwaar getob:
Hoe stijl is ’t pad van zieners, wijzen, dichters!

Ben 'k op den kruin, een wondermooi tafreel,
 Een panorama, moeilijk te overtreffen,
 Beloont mijn klim: een machtig ooggestreel
 Dat nimmer faalt mijn ziel omhoog te heffen.

Hoe zelden wordt op paden, makk'lijk-effen,
 Groot zielsgenot, hoogeedle vreugd ons deel!

Een vleugje hoornmuziek waait nu en dan me in 't oor. Ons muziekkorps, „The Holland Band”, is er dus óók!

Eindelijk, daar is de top! Oef, wat waait het! Maar hoe gezellig zit daar dat blijlachende gezelschap — een weinig in de luwte — om het muziekkorps geschaard! Zou het wel meer zijn voorgevallen, dat er hoornmuziek van dit hooge punt schalde? Vroolijk, opgewekt klinkt het . . . dan stemmig, plechtig: een doodenmarsch ter eere van den dag . . .

Er wordt gesproken. Ouderling Wm. J. de Brij wijst op het werk der pioniers, allen aansporende hun waardig voorbeeld na te volgen. Het stadsbestuur heeft het verzoek ingewilligd, dat er een groot kruis op dezen bergtop geplaatst worde, een verzoek uitgegaan van den presideeerenden bisschop der Kerk. Dit kruis — symbool van het Christendom — zal den volke verkondigen dat de „Mormoonsche” voortrekkers de eerste waren die de banier van het Kruis in deze streken plantten. Schrijver dezès diept uit zijne ondervindingen als zendeling een andere klimpartij op: een klautering naar den „pijnappel” van den Martini-toren te Groningen. Daar schreef hij het volgende versje:

Nu 'k den toren heb bestegen,
 Heb 'k een eenig, grootsch gezicht.
 Zoo verwacht ik óók een zegen
 Na 't volbrengen van mijn plicht.

De weg ten leven is berg-op. Wie volhoudt behaalt den prijs.

Het wordt tijd om af te dalen. Hoe mooi wordt het nu echter. De wind is gaan liggen. Vóór het vertrek scharen allen zich om den vlaggestok. Het muziekkorps speelt „America” en daarna „Wien Neêrlandsch Bloed”. Allen zingen mee, een zegenbede voor „de plek waar eens ons wiegje stond” . . . wellicht ons graf nooit staat!

Dan dalen wij af. Ook dat heeft zijn moeilijkheden, maar ze hálén niet bij die van 't stijgen. Schemering daalt op de bergen neer èn op de stad daar in de laagte, die stad die zoo popperig klein lijkt; die stad van honderdduizend zielen, waarin ons gezelschapje zich straks verliezen zal . . .

Salt Lake City, Utah.

FRANK I. KOOYMAN.

DE RAADSELACHTIGE STAD.

Tot staving van de theorie, neergelegd in de geschiedenis van het Boek van Mormon, dat namelijk het vasteland van Amerika eenmaal bewoond is geweest door beschaafde volksstammen, waarvan de huidige Indianen een overblijfsel zijn, zij het dan ook in vervallen staat, vertalen wij het volgende uit „The Gold-Seekers.” (De goudzoekers.)

„The Gold-Seekers” is de titel van een verhaal, verteld door Edward J. Hoyt, een mijnwerker uit Colorado. Het oorspronkelijke verhaal is uitgegeven in 1915, en gepubliceerd door de „Wide World Magazine.”

Wij evenwel hebben bijzonder belang bij het verhaal van een hunner ondervindingen omreden dat de ruïnen omschrijft van een Mayaansche stad, gebouwd door aloude inwoners van dat land waarin elke onderzoeker en bestuurder van het Boek van Mormon een meer dan gewoon belang stelt. Wij halen uit het verhaal het volgende aan:

„Op zekeren dag, aan het eind van het regenseizoen gingen wij, (Edward Hoyt met nog een metgezel) met genoeg mondvoorraad voor een reis van twee weken, een uitstapje maken op de Julan rivier. Wij onderzochten de banken van de rivier zeer zorgvuldig, zoekende naar goud, of naar de bron van de klomjes metaal welke op den bodem zichtbaar waren.

„Op den tweeden dag van ons tochtje gingen wij een klein zijstroompje op, dat zich ledigde in de Julan-rivier, en alwaar wij de rijkste mogelijkheden kwamen te ontdekken in deze environs. Het was een smalle ondiepe stroom, snel vlietende op den bodem van een diepen bergpas. Deze waterader had geen naam, want wij waren de eerste blanke menschen die ooit hadden gewandeld tusschen hare banken, of liever tusschen hare muren.

„Wij brachten twee dagen door, klimmende over rotsblokken en wadende door het water, als waarna wij plotseling werden tegengehouden door een ruige wal van rotsen, direct voor ons. Wij stonden op den bodem van een grooten drieledigen ingang. Ik zag naar boven in de lucht aan de top van den muur, alwaar het water snel zich naar beneden stortte, gelijk olie van een pijp, en dan met groot gedruisch aan onze voeten neerviel. Opmetingen brachten later aan het licht dat deze muren meer dan twee honderd voet hoog waren.

„Na uren van gevaarlijk zoowel als moeilijk werk, beklommen wij den muur die ons den doorgang had versperd, en kwamen wij aan de kam van de watervallen. Wat wij daar aanschouwden was wonderbaar.

„Direct voor ons lag een overschoon meer, omstreeks twee mijlen in doorsnee. Geheel het water omcirkelende vonden wij aanwijzingen dat daar eenmaal een soort van boulevard of iets dergelijks was geweest, geplaveid met groote gladde rotsblokken. Dadelijk daarachter gingen zeven terrassen opwaarts, welke eenmaal versierd waren geweest

met standbeelden, marmeren treden, en kronkelende wandelpaden. Op den top van het zevende terras, vonden wij temidden van een dichten plantengroei verspreide overblijfselen, aantoonende dat een hoog beschaafd volk in deze streken had geleefd, vele eeuwen geleden. Ik zeg vele eeuwen, omreden de architectuur van deze ruïnen is van Mongoolsch type, en de inscripties in hieroglyphen ingegraveerd, wijzen een cultuur aan zoo oud als die van de Egyptenaren. Verspreid door de woestijn die de plaats waar dit meer gelegen was omringde, waren pyramiden in soort gelijk aan die van Egypte, alsmede in juistheid van samenstelling. Vele van de brokkelende ruïnen en overhangende muren, die eens hadden behoord tot schoone tempels, waren gelijk van aanzien als de tempelen welke de Grieken bouwden voor Minerva. Sommige van deze muren waren bedekt met insnijdingen die, ten spijt van den tand des tijds, nog duimen diep waren. Deze ruïnen waren in bouwkunst gelijk aan anderen welke wij passeerden enkele mijlen van Juticalpa en Olancho. Alles deed zien dat het volk dat hier had geleefd, hoog beschaafd was geweest, en zeer bekwaam moest zijn geweest in bouwkunst, uitsnijwerk en schildering.

„Op den top van een van deze pyramiden waren de overblijfselen van een massieven tempel, en in het midden van elk der vier zijden is een breede trap. Deze trappen hebben uitgestrekte steenen balustraden, uitgehouwen in den vorm van slangen, waarvan de koppen den onderstand vormden van de trappen.

„De pyramiden zijn gemaakt van groote rotsblokken van dezelfde soort als die in Egypte; hoe zij ooit in den stand zijn gebracht waarin ze worden aangetroffen is ook hier een raadsel. Ontwifelbaar was dit geheimzinnig menschengeslacht van Egyptischen oorsprong.

UIT ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Van uit de Amsterdamsche Conferentie deelt men ons het volgende mede:

Wij gevoelen ons verblijd mede te kunnen deelen dat wij thans in staat zijn gesteld onze vergaderingen te mogen houden in een nieuwe zaal, Nes 27-29.

Onze oude getrouwe in de Wittenstraat waren wij verplicht door onvermijdbare omstandigheden op te geven. Meer dan achttien jaren hebben de Heiligen daar vergaderd. Ook onze zaal in de Albert Cuyppstraat is opgeheven geworden dewijl wij het beter achtten de twee vertakkingen van Amsterdam, althans tijdelijk, samen te trekken. Onze nieuwe zaal is in het centrum van de stad, in de nabijheid van den Dam. Zij is geheel electrisch verlicht, en wordt bij winterdag centraal verwarmd. Zitplaatsen zijn er voor omstreeks 200 personen. Als een gevolg van het samensmelten onzer twee vertakkingen waren wij, volgens order der Kerk, verplicht al onze lokale ambtenaren, zoomede

die der Zondagsscholen en der Zustershulpvereeniging, te ontslaan, hen allen dankende voor het vele goede werk verricht. Onze vertakking en Zondagsschool is tot op heden nog niet weer georganiseerd, maar onze Zustershulpvereeniging hield Maandag 3 Juli onder haar nieuw bestuur haar eerste bijeenkomst in de nieuwe zaal.

Presidente is Zuster Elizabeth Krot, 1ste Raadgeefster Zuster Helena E. Schilperoort, 2de Raadgeefster Zuster Alberdina C. G. Blom, terwijl Zuster Maria Vermeer Secretaresse is. 36 zusters namen aan deze eerste vergadering deel en werden als lid ingeschreven.

Vele zendelingen die reeds voor ons hier zijn geweest zullen zich herinneren hoe langen tijd en hoe vele malen wij reeds hebben getracht onze twee vertakkingen te vereenigen en een gebouw te verkrijgen in het centrum der stad. Vooral in deze tijden, nu de werkers zoo weinig zijn in getal, verwachten wij dat deze regeling, ons eindelijk gelukt, tot zegen en heil zal strekken voor een ieder in het bijzonder.

Onder alle omstandigheden gevoelen wij dat Vader in den Hemel ons zegent. Velen van onze leden zijn vertrokken naar Zion. De laatste maanden vier heele gezinnen en enkele zusters bovendien, zoodat momenteel het aantal kleiner is geworden en wij derhalve onze werkrachten als 't ware hebben te verdubbelen. De vorige maand evenwel hebben wij daarentegen weer het voorrecht gehad negen leden te mogen inlijven door den doop in het Koninkrijk Gods, zoodat trots alles toch 's Heeren werk steeds vooruitgaat. Moge de Heere meer arbeiders uitstooten in Zijnen wijngaard, opdat Zijn werk goed en met spoed gedaan worde. Wij gevoelen altijd dat het niet ons werk is wat wij op de schouders hebben genomen, maar van Hem die Zijn wakend oog over alles laat gaan. Wij vragen ten slotte den lezers van „De Ster”, en verder allen die belang stellen in het werk der laatste dagen ons, als 's Heeren dienstknechten, te willen gedanken in hunne gebeden.

WM. DALEBOUT,

Conferentie-president Amsterdam.

WAT HET „MORMONISME” DOET.

De volgende zinnen zijn uittreksels van de „Relief Society Magazine”, en beelden voor een deel uit wat door de Kerk en hare onderorganisaties gedaan wordt betreffende opvoedkunde enz.

„De Zondagsscholen in de „Mormoonsche” gemeenschappen hebben een ledenaantal van meer dan 200.000 — een opmerkenswaardig sterke kracht daarstellende voor de zedelijke en moreele ontwikkeling van de jonge menschen, leden daarvan.”

„Kerkelijke fondsen van het „Mormoonsche” volk, tot op f 29.068.90 zijn gedurende de laatste veertien jaar uitgegeven geworden voor de scholen, het verzorgen der armen, buitenlandsche zendingen, en de inrichting en het bouwen voor openbare vergaderplaatsen. Deze respectabele som doet zien hoeveel geld er als tienden door het volk vrijwillig is opgebracht geworden,

PRESIDENT EN ZUSTER LE GRAND RICHARDS EN FAMILIE.

BIJ HET VERTREK VAN DE FAMILIE RICHARDS.

Nevenstaand geven wij het portret van President en Zuster Le Grand Richards en familie. Pres. Richards heeft namelijk een en dertig maanden lang gepresideerd over de Nederlandsche Zending, en is thans met zijne familie, en vergezeld van Ouderling Lee Nebeker, met de Nieuw Amsterdam Woensdagmorgen 21 Juni vertrokken naar Amerika.

Het afscheid was eene mengeling van vreugde en droefheid; vreugde bij de gedachte van de aanstaande ontmoeting met hunne geliefden tehuis, en droefheid bij het afscheid nemen van de zoovele vrienden die hier in Holland achter werden gelaten.

Zij waren hier natuurlijk toen de oorlog uitbrak, en ondervonden een van de meest onrustige tijden die de Zending ooit heeft doorge- maakt, toen geheel Europa in opwinding verkeerde en elkeen beziel- was met het verlangen om zich zoo ver mogelijk van het tooneel van den strijd te verwijderen. Op den roep van het Eerste Presidentschap ontsloeg men alle zendelingen welke gemist konden worden, verkoos een kleine groep van uitgelezenen om te blijven, organiseerde het Lokale Priesterschap om een gedeelte te dragen van de lasten welke achter werden gelaten door de haastig afscheid nemende, vertrekkende zendelingen, en Pres. Richards was in staat de Zending veilig en kalm verder te leiden met behulp van een handvol menschen, allen evenwel overvloedig gezegend met den Geest des Heeren. Deze kleine groep was tezamen verbonden als broeders, en de Geest manifesteerde zich steeds op hunne priestervergaderingen vóór elke conferentiedag, als nooit te voren.

Gedurende twee weken voor zijn vertrek bezocht President Richards bijna elke vertakking in de Zending, en predikte aan elkeen een schoon en machtig vaarwel. Een treurige maar zoete geest vervulde elk dezer vergaderingen, en menig oog was bij het persoonlijk afscheid nemen, nat van tranen. Beiden, president en zuster Richards, hebben de diepste liefde en eerbied gewonnen van elk Heilige en vriend in deze Zending, en voor de zendelingen was hun woning altoos het „home sweet home”.

Woensdag den 14den Juni werd hier in Rotterdam des avonds een aangenaam afscheidspartijtje gegeven, terwijl de Engelsche klas, (de leerlingen daarvan te zamen) hen een prachtig beeld boden in Delftsch aardewerk.

Elkeen diende den avond voor dat de boot afvoer, aan boord te zijn, en voor hem die een blik rond zich wierp bleek het dat heel de gemeente van Rotterdam, zoowel als al de zendelingen en vele heiligen van andere plaatsen om de boot verzameld waren. Het koor nam plaats op het bovendek van de boot en gaf een klein concert tot vaarwel, wat uitermate op prijs zou zijn gesteld was het niet dat droeviger ge-

dachten onze harten vervulden. Wij, zendelingen, bleven aan boord tot middernacht, en toen wij dan eindelijk afscheid namen was niet een oog van heel het gezelschap droog.

Dat was een droevige dag voor de Nederlandsche Zending.

J. A. BUTTERWORTH.

Onderstaand versje ditmaal alleen voor onze Engelsch-lezende inteekenaren. De vertaling laten wij geheel achterwege.

IT CAN BE DONE

Somebody said that it couldn't be done,
 But he, with a chuckle, replied
 That maybe it couldn't but he would be one
 Who wouldn't say so till he'd tried.
 So he buckled right in, with the trace of a grin
 On his face—if he worried, he hid it;
 He started to sing as he tackled the thing
 That couldn't be done—and he did it.

Somebody scoffed, "Oh, you'll never do that—
 At least, no one has ever done it."
 But he took off his coat, and he took off his hat,
 And the first thing we knew he'd begun it.
 With the lift of his chin and a bit of a grin,
 Without any doubting or quiddit,
 He started to sing as he tackled the thing
 That couldn't be done—and he did it.

There are thousands to tell you it cannot be done,
 There are thousands to prophesy failure;
 There are thousands to point out to you, one by one,
 The dangers that wait to assail you.
 But just buckle in with a bit of a grin.
 Then take off your coat and go to it;
 Just start in to sing as you tackle the thing
 That "cannot be done"—and you'll do it.

—From THE MEDICAL HERALD (Author unknown).

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent:
B. TIEMERSMA.

VERSLAG VAN DE ALGEMEENE CONFERENTIE.

De jaarlijks te houden algemeene conferentie van de afdeelingen der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, had plaats te Rotterdam op 2 Juli l.l.

Behoudens eene priestervergadering, gehouden den avond van te voren in de zaal Excelsior, St. Janstraat 15, waren op den eigenlijken conferentiedag drie openbare samenkomsten uitgeschreven, waarvan almede twee gehouden werden in dezelfde zaal, terwijl de laatste, of avondvergadering plaats had in het Nutsgebouw, Oppert 81, te Rotterdam.

Al de samenkomsten waren uitstekend bezet. De priestervergadering kenmerkte zich in het bijzonder door een aangename en goeden geest. Door elk der aanwezigen werd een kort woord gesproken tot opbouw en getuigenis, terwijl aan het eind Pres. Butterworth een rede ten beste gaf waarin een ieder in vriendelijke en liefdevolle woorden werd aangemaand voort te gaan hunne verplichtingen na te komen. Op deze vergadering was niet alleen het alhier werkend aantal zendingen aanwezig, maar ook een groot gedeelte van het lokale priesterschap der conferentie van Rotterdam.

Hieronder volgt een meer uitgebreid verslag van de openbare vergaderingen die onder het schoonst denkbare zomerweer den volgende dag plaats vonden. De zaal St. Janstraat 15 was reeds tijdig geheel gevuld, met vreemdelingen zoowel als met leden. Om tien uur in den morgen aangevangen werd, nadat de vergadering een der liederen Zions had gezongen, met gebed geopend bij monde van Broeder J. W. Bertrand. Nadien zong het koor een loflied. Ouderling J. J. van Langeveld, president van de Groninger conferentie, was de eerste spreker. „Het „Woord van Wijsheid” was zijn onderwerp. Door het „Woord van Wijsheid” te onderhouden, en strikt Gods geboden op te volgen zal men in staat worden gesteld een hooger en leeftijd te bereiken. Hij die zegt dat de onderscheiden dingen verboden in het „Woord van Wijsheid” toch goed zijn om te gebruiken, plaatst zijn eigen wijsheid boven die des Heeren. Het overtreden van het „Woord van Wijsheid” wordt vergeleken met de daad van een zelfmoordenaar. Geene macht daarentegen is er op aarde sterk genoeg om de zegeningen des Heeren te weerhouden van hem die Zijne geboden onderhoudt.

De volgende spreker was Ouderling Borgan A. Anderson. Het mensdom over het algemeen is geneigd zich over te geven aan de licht-

vaardige dingen der wereld. Wij evenwel dienen voorzichtig te zijn en ons van deze zaken te vrijwaren. Een voortdurende strijd heerscht er tusschen de beide machten, goed namelijk en kwaad. Laten wij ons doen leiden door de voorschriften van den Geest en ons niet overgeven aan de zonden der wereld. Nadruk werd voorts gelegd op het leiden van een rein leven. De Geest van God kan geen verblijf houden in een onrein lichaam.

Het koor zong hierna een Engelsch loflied.

Ouderling M. A. Josephson sprak in het Engelsch, wat vertaald werd door Pres. Butterworth. De mensch is opdat hij vreugde moge hebben. Vreugde is een der grootste dingen waarnaar wij streven. Wij dienen al onze vermogens te gebruiken om ons die te waarborgen. Konden wij ons een begrip vormen van de vreugde der gehoorzamen aan de andere zijde van het graf, dan zouden we in staat zijn te begrijpen wat de Zaligmaker meende toen Hij zeide, „Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.”

Pres. Wm. Dalebout, van de Amsterdamsche conferentie, was de laatste spreker. De algemeene en persoonlijke zaligheid was zijn onderwerp. Christus stierf voor allen, voor de onrechtvaardigen zoo wel als voor de rechtvaardigen. Zooals allen in Adam sterven, zoo ook zullen allen in Christus weder levend gemaakt worden. Elkeen zal worden geoordeeld overeenkomstig zijne werken in het vleesch gedaan. Spreker las de laatste verzen van het vierde hoofdstuk van Alma voor om zulks toe te lichten. Ons loon in den hemel zal juist datgene zijn wat wij in dit leven hebben verdiend, en niets meer.

Nadat het koor nogmaals een loflied had gezongen, werd de vergadering door dankzegging tot slot gebracht.

De middagvergadering, eveneens gehouden in de zaal Excelsior, aangevangen om twee uur werd, nadat de voorzangen op de gebruikelijke wijze waren geregeld, met gebed geopend door Broeder C. de Jong. Door Pres. van Langeveld werd een lid tot de Kerk bevestigd. Het lid behoorde tot de Arnhemsche conferentie, en was afkomstig uit Steenwijk.

Ouderling Walter B. Hanks was de eerste spreker. Terugziende op verleden tijden toen namelijk de eerste leden der Kerk, zes in aantal, tezamen kwamen, zoude zelfs Joseph Smith zich verwonderen en verheugen in dezen tijd zoo groot eene menigte te zien die het evangelie, door hem voortgebracht, had aanvaard. Ook spreker verblijdde zich den weg te hebben gevonden die tot eenheid en geluk leidt. Elkeen dient zijn plicht te doen uit dankbaarheid van zoo groot een voorrecht te hebben mogen smaken. Alles is den menschen mogelijk door op God te vertrouwen. Zijne eischen zijn niet grooter dan onze kracht. Dat God altoos voor de Zijnen zorgt wordt toegelicht door een voorbeeld uit het leven van Joseph Smith.

Ouderling R. J. Sperry van de Groninger Conferentie was de tweede spreker. Een der kenmerken betreffende het verschil in de kerken is de aanspraak die ieder maakt op het Priesterschap, Gods macht op aarde. Waar onrechtvaardige aanspraak op zoiets wordt gemaakt, waar het menschenlijke instellingen betreft, wordt dat gestraft, redenen waarom wij redelijk kunnen aannemen dat ook onbevoegde macht uitgeoefend in goddelijke zaken, geene uitvoering bij de hemelmachten zal vinden. Geloof alleen is niet voldoende. Bij geloof is de gehoorzaamheid aan vastgestelde verordeningen noodig. Tot voltrekking dezer verordeningen is noodig goddelijk gezag te bezitten. Dat gezag is neergelegd in het Priesterschap van den levenden God. Geloof, prediking en roeping, staat tot elkander in het nauwste verband. De apostelen van Christus hadden geene macht vóór zij niet gezond waren. Heel de geschiedenis des Bijbels bewijst dat alleen rechtmatig aangesteld gezag door God werd erkend.

Het koor zong voorts weer een der heerlijke liederen. Ditmaal in het engelsch. Ouderling George Kreutzer, van de Arnheemsche conferentie, was de volgende spreker. Nog slechts enkele weken hier, werd door Ouderling Kreutzer in het engelsch gesproken wat door Ouderling B. Tiemersma werd vertaald. Het getuigenis door spreker afgelegd gaf blijk dat hij ten zeerste ijverig was in zijne bedoelingen en van voornemen om te trachten 's Heeren wil te doen in het volbrengen van zijne roeping als zendeling.

Ouderling D. v. d. Berg, President van de Arnheemsche conferentie was de volgende die het woord werd gegeven. Elk der sprekers van dezen dag heeft zijne getuigenis gegeven, dat namelijk het evangelie de waarheid was, weshalve wij gevoegelijk aan kunnen nemen dat dit dus tamelijk vast staat in de harten van 's Heeren dienstknechten. De aanwezigen worden aangespoord verder zich met de dienstknechten van God in contact te stellen, om hunne beginselen aan de praktijk te toetsen. Persoonlijk wordt eveneens door spreker eene getuigenis gevoegd bij hetgeen door anderen reeds is gezegd geworden. Joseph Smith zeide dat zaligheid geluk is. Geluk kan alleen worden verkregen wanneer wij onze vijanden, in dit geval onze zwakheden, kunnen overwinnen. Spreker haalt den tijd terug toen, voor dertig jaar geleden, voor 't eerst in Rotterdam het evangelie werd gepredikt, op een bovenkamer, alwaar slechts zeven menschen aanwezig waren. Ook hier was het dezelfde getuigenis. Velen zijn sedert dien opgegaan naar Zion, en velen zullen nog gaan om een schuilplaats te vinden op de plaats waar 's Heeren kinderen zich vergaderen. Wel is ook daar ongerechtigheid, maar Zion zal gelouterd worden, terwijl er voor de reinen van hart ontkoming zal zijn.

Nadat nogmaals het koor een zangnummer ten beste had gegeven, werd een en ander besloten met dankzegging uitgesproken bij monde van Broeder J. Versteeg.

De avondvergadering, aangevangen om zes uur, werd gehouden in de zaal van het Nutsgebouw Oppert 81. Een beduidend aantal vreemdelingen was hier mede aanwezig. Naar schatting waren ruim 500 personen opgekomen. Broeder J. Dokter ging voor in het gebed, nadat het koor een aanvangslied had gezongen. Na het openingsgebed, werd door het koor Ps. 84 gezongen, op indrukwekkende en schoone wijze.

De algemeene Kerkelijke- en Zendingsautoriteiten werden voorgesteld en gebruikelijk goedgekeurd en ondersteund. Pres. Postma, de leider van het geheel, was de eerste spreker. Het doel en oogmerk van het „Mormonisme” is zóó uitgebreid, dat er een menschenleeftijd voor noodig is het nog slechts gedeeltelijk te bevatten. Een avondvergadering is derhalve slechts voldoende om er een kleinigheid van te ontvouwen. Alle valsche leer te onderdrukken en Gods eer en heerlijkheid te voorschijn te brengen is een der onderdeelen van het „Mormonisme”. Onze zaligheid is alleen te verkrijgen door het opvolgen der instellingen van Christus. De vraag nu is, zijn die instellingen van het evangelie, reeds aan Adam gegeven, nog dezelfde als voorheen? Wel hebben de menschen ze veranderd, maar de waarheid is gelijk gebleven. De waarheid, zoo vertelt het „Mormonisme” is thans weergekeerd, en wordt gepredikt.

Ouderling B. Tiemersma, assistent-redacteur van „De Ster” is de volgende spreker. Verwarring kan geene macht ontwikkelen. De godsdienst moet zijn de kern, de basis van het maatschappelijk leven. 't Behoort een ieders daden te inspireeren. Dan kan, door samenwerking, iets tot stand worden gebracht. Omdat zooveel op bloote veronderstelling berust, zonder eenig zakelijk bewijs, en bijgevolg niet tot daden kan inspireeren, kan er door de godsdiensten der wereld zoo weinig tot stand worden gebracht. Gegronde geloof is daar niet mogelijk, en van ontwikkeling tot macht kan, bij een zoo wankele basis, geen sprake zijn. De onbestaanbaarheid van een onpersoonlijk God, van het wereldbegrip van hemel en hel, alsmede van de onrechtvaardige straffen, neergelegd in de belijdenisschriften der kerkelijken, wordt aangetoond. Tot slot wordt opgewekt zich van lectuur te voorzien en in verder contact te komen met de zendelingen.

De laatste spreker is Zendingspresident Butterworth. Eerst wordt enkele oogenblikken gewijd aan de zaak betreffende het meervoudig huwelijk, aantonende dat de praktijk daarvan reeds sedert jaren is opgeheven geworden. Waar dus deze stok niet meer als wapen gebruikt kan worden tegen de Heiligen, wordt hen verweten te doen aan politieke agitatie. Op eveneens zeer duidelijke gronden wordt aangetoond dat daar allerminst sprake van kan zijn. Betreffende politiek neemt de Kerk geen standpunt hoegenaamd in, maar laat haar leden in dat opzicht volmaakt vrij in elks overtuiging. In 25 jaren tijds is de Kerk met 106% leden toegenomen, wat van geen andere

kerk ter wereld gezegd kan worden. Tempelen worden er overal gebouwd om gewijden arbeid te verrichten. Opofferingsgezindheid wordt getoond door elkeen die bijdraagt tot het bouwen van die tempelen. De drijfveer van dat alles is de Geest des Heeren. Elkeen kan eene getuigenis ontvangen die daarnaar streeft door het onderhouden van Gods geboden. Pres. Butterworth eindigt zijne belangrijke rede door een sterk persoonlijk getuigenis.

Na nogmaals een zangnummer te hebben aangehoord van het koor, wordt een en ander tot slot gebracht door dankgebed uitgesproken door Broeder T. de Reus.

Een woord van lof komt toe aan heel de Rotterdamsche gemeente voor het arrangeeren van dit conferentie-feest, want in den waren zin des woords was het een feest. De Zustershulpvereniging had, even als steeds te voren, zich weer verdienstelijk weten te maken door ververschingen kosteloos beschikbaar te stellen voor hen die van verre kwamen om de vergaderingen bij te wonen. Het koor, nog steeds onder de zeer bekwame leiding van A. van Rosendaal, was tusschen de sprekers in, en aan het begin en eind der samenkomsten, steeds eene verkwikking te hooren. Wonderschoon was de samenstemming tusschen den zang en het geluid van het prachtige orgel, als reeds meermalen kosteloos ter beschikking gesteld door de firma H. Ph. Mooser en Zn, Lage Oostzeedijk 105a, te Rotterdam, welker firma wij bij dezen, namens de autoriteiten der Zending alhier, onzen besten dank brengen voor hunne welwillendheid. Was het orgel en de toon daaruit voortgebracht heerlijk, zuster M. van Waasdijk die optrad als organiste, komt ongetwijfeld hiervan een groot gedeelte van den lof toe, waar haar uitnemend spel in elk opzicht steeds harmonieus den zang wist te begeleiden.

Spreken we het als slotwensch uit dat deze conferentie, even als zoo vele malen van te voren, weer blijken moge een stap voorwaarts te zijn geweest in den opbouw der zending hier te lande, en dat rijke vruchten in de toekomst afgeworpen mogen worden, opdat 's Heeren Kerk bevestigd en geschraagd moge zijn tegen de stormen der tijden en des levens.

Want het is noodig dat er eene tegenstelling is in alle dingen. Indien zoo niet, dan kon de rechtvaardigheid niet teweeggebracht worden, noch goddeloosheid; noch heiligheid, noch ellende; noch goed, noch kwaad. Daarom moeten alle dingen tot één saamgevoegd zijn. Ware dit niet zoo, het lichaam zoude als levenloos moeten verblijven; hebbende leven noch dood; verderf noch onverderfelijkheid, geluk noch ellende, gevoel noch gevoelloosheid.

Lehi tot Jakob.

UITTREKSELS VAN HET JAARVERSLAG VAN DE
ZUSTERSHULPVEREENIGING.

Dat de Zustershulpvereeniging groeiende is, en haar alreeds zoo uitgebreid werk nog steeds vermeerdert en vergroot, moge blijken uit de volgende cijfers, genomen uit het Jaarverslag van de Secretaresse, loopende over 1915:

Uitbetaald voor liefdadige doeleinden	f 142.428.27
Dagen doorgebracht met zieken	22.797.
Bijzondere bezoeken aan zieken gebracht	78.500.
Aantal families geholpen	6.516.
Lijken ter begrafenis geschikt	2.054.
Begrafeniskleedingstukken gemaakt	1.646.
Aantal bezoeken gebracht bij Ring-ambtenaren	4.722.
Aantal dagen met tempelwerk doorgebracht	16.889.
Hulp aan zendelingen verleend, (in geld uitgedrukt)	f 6.778.97
Bedrag der fondsen, gekweekt uit bijzonder werk.	- 32.279.35

STATISTIEK VERSLAG (DE ZENDINGEN INBEGREPEN.)

Ledenaantal op 1 Januari 1915.

Ambtenaren	5.245.
Leeraressen	11.964.
Leden	20.703.
Totaal	<u>37.912.</u>

DE ZEVEN WONDEREN DER WERELD.

Onze voorvaderen, aldus v. d. V. in „Het Volk”, hielden er een 7-tal dingen op na, die zij beschouwden als wonderen van kunst, vaardigheid en techniek: de zeven wonderen der wereld, te weten:

- 1e. De pyramiden van Egypte.
- 2e. De hangende tuinen van Babylon.
- 3e. De tempel van Diana te Ephesus.
- 4e. De Olympische Zeus van Phidias.
- 5e. Het Mausoleum van Artemisia.
- 6e. De Kolossus voor de haven van Rhodus.
- 7e. De vuurtoren of pharus van Alexandrië.

In het kort zullen we mededeelen, wat dat zoo allemaal voor dingen waren.

De Egyptische pyramiden zijn genoegzaam bekend als reusachtige grafmonumenten van koningen. Het zijn groote vierkante spitstoe-loopende steenmassa's, waarvan de grootste, die van Cheops, bij de 140 M. hoog is en 240 lang en breed. Zijn bovenvak is een platvorm van 10 bij 10 M. Naar we bij den ouden Herodotus, de vader der geschiedenis, lezen, zouden honderd duizend werklieden 30 jaar lang

aan deze graftombe hebben gewerkt! Het aantal verwerkte bouwsteenen zou voldoende zijn om heel Spanje rondom van een muur te voorzien. Het aantal pyramiden, aanvankelijk over de 100, is in den loop der tijden verminderd; de kleinere zijn verdwenen als bouwsteen, maar de meeste grooten staan er nog ongerept langs den Nijl.

„De hangende tuinen van Babylon” waren feitelijk reusachtige terrassen, oplopend tot aanzienlijke hoogte als een berghelling; zij steunden op steenen pijlers langs de oevers van den Eufraat. Boomen en planten van alle luchtstreken konden er groeien, en hun aanleg moest koningin Semiramis, de gemalin van Nebukadnezar, den indruk en de herinnering weergeven van haar vaderland.

„De Diana-tempel te Ephesus” aan de Engelsche Zee in Griekenland (Ionië) was een pracht van Grieksche bouwkunst, rustende op 127 pijlers en 60 voet hoog en beroemd om zijn kunstschaten. Er wordt van verteld, dat een zekere Herostratus, om zijn naam te vereeuwigen, den tempel in brand stak bij de geboorte van Alexander den Grooten (356 voor Chr.) In de „Handelingen der Apostelen” — 12de hoofdstuk 23—40 vers — kan men lezen, wat er bij de prediking van den Apostel Paulus om dien tempel te doen is geweest. Nero heeft den tempel, die men na den brand weer had opgebouwd, in het jaar 60 laten leeghalen en in 262 werd hij door de Gothen geheel verwoest.

„De Zeus van Phidias” was een prachtig beeld van goud en ivoor, waaraan de kunstenaar (Phidias) 5 jaar arbeidde. Het kreeg een plaats in den tempel te Olympia, had een hoogte van 40 voet en ging door voor een der grootste kunstschaten toenmaals (450 voor Chr.) bekend.

„Het Mausoleum” was het prachtige grafmonument voor koning Mausolus van Carië (Klein Azië) door zijn gemalin Artemisia gesticht en voltooid door Scopas in 350 v. Chr.

„De Kolossus van Rhodus” is het best te vergelijken met het Amerikaansche vrijheidsbeeld in de haven van New York of de Deutsche Germania in het Niederwald.

Het was een metalen beeld van Apollo, de god der schoone kunsten, ter hoogte van 38 M. en met een gewicht van 700,000 pond, geplaatst aan den ingang der haven van Rhodus in den Griekschen Archipel. De voetstukken waren op beide havendammen zoo aangebracht, dat de schepen onder of tusschen de beenen van Apollo doorvoeren. Het beeld werd door een aardbeving vernield, toen het 56 jaar had gestaan.

De vuurtoren van Alexandrië in Egypte aan den Nijl was bekend als de oudste en de fraaiste van bouw. Naar het eiland Pharos werd hij „pharus” genoemd, wat in verschillende talen den naam werd voor „vuurtoren.”

WOORDEN VAN JEZUS AAN DE NEPHIETEN.

Alle dingen dan, die gij wilt dat u de menschen zouden doen, doet gij hun alzoo; want dat is de wet en de profeten.

Gaat in door de enge poort; want wijd is de poort en breed is de weg die ten verderve leidt, en velen zijn er die door denzelfen ingaan.

Want de poort is eng, en de weg is smal, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er die dezelve vinden.

Wacht u voor de valsche profeten, die in schaapskleederen tot u komen, maar van binnen grijpende wolven zijn.

OVERLEDEN.

OVERGAUW. Te Vlaardingen is op 18 April 1916 overleden, broeder Arie Overgauw. Geboren te Zuidland, op 14 November 1871, was broeder Overgauw gedoopt op 23 Maart 1912 door Ouderling F. Pyott, en denzelfden dag bevestigd door Ouderling H. A. Willis.

GROTEPAS. Te Rotterdam is overleden, (9 Mei 1916) zuster Lena Grotepas. Geboren 29 November 1914, was het meisje ingezegend op 13 December 1914 door Ouderling B. Postma.

v. d. ENDE. Te Schiedam is op 14 Juni 1916 overleden Maartje Cornelia v. d. Ende. Geboren te Schiedam op 26 November 1909, was zij 10 Januari 1910 ingezegend door Ouderling John Eggan.

VAN NIEUWENBURG. Te Schiedam is almede overleden Petronella van Nieuwenburg. Geboren aldaar op 7 Februari 1914, was het kind ingezegend op 20 Augustus 1915, door Ouderling B. Postma.

INHOUD:

<p>Hollandersopeen Historische hoogte . . . blz. 213</p> <p>De raadselachtige stad. „ 215</p> <p>Uit ons eigen zendingsveld. . . . . „ 216</p> <p>Wat het „Mormonisme” doet. . . . . „ 217</p> <p>Bij het vertrek van de Familie Richards . . „ 219</p> <p>It can be done . . . „ 220</p>	<p>Verslag van de Algemeene Conferentie . blz. 221</p> <p>Uittreksels van het jaarverslag van de zustershulpvereeniging. . . „ 226</p> <p>De Zeven Wonderen der Wereld . . . . „ 226</p> <p>Woorden van Jezus. . „ 228</p> <p>Overleden . . . . . „ 228</p>
---	---

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7B Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending. Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, Buitenland f 2.50, Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent.